

Nieuwsbrief 24

Kerstmis komt en het jaar loopt ten einde. Een adventslied zingt: de nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij. Voor een toenemende groep buitenslappers zal dit dagelijks een lichtpuntje zijn na een koude nacht in het veld of onder een brug. Gelukkig is het straatpastoraat weer volop aanwezig in de stad zodat het luisterend oor in ieder geval geleend kan worden. En de Franciscanen verwarmen met koffie to go een beetje de verkleumde mens.

Het verhaal van Alexander maakt duidelijk dat in coronatijd het leven er niet gemakkelijker op is geworden en ook Lianne maakt zich zorgen over opvang op de dag. Gelukkig kan zij daar goed overleggen met Bemoeizorg.

Lichtpuntjes zijn de uitbreiding van ons bestuur, een mooie vrijwilligersavond voor onze trouwe vrijwilligers, en ook dit jaar zal er weer een kerstviering zijn met maaltijd. De bisschop zal daar ook aanschuiven.

Kerstmis appeleert bij uitstek aan de zorg voor de dakloze, en is tegelijkertijd een teken van hoop.

Het nieuwe jaar brengt hopelijk nieuwe kansen.

Lianne en het bestuur wensen u een Zalig Kerstfeest en een gezegend Nieuwjaar

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Als Job Vallen en opstaan in het leven

‘In 2008 ben ik in de GGZ-kliniek oecumenisch gedoopt. De lezing tijdens die viering was uit het boek Job. Zoals Job een goed leven had, alles verloor en volhardend in geloof weer opkrabbelde zo zie ik ook mijn leven.’

Aan het woord is Alexander de Vries, 47 jaar en bezoeker van het straatpastoraat 's-Hertogenbosch. De Loods, Vincentius en het straatpastoraat zijn warme plekken voor de dak- en thuislozen. Voor Alex is het straatpastoraat een veilige plek, waar hij soms terecht kan voor materiële zaken, maar vooral toch ook voor een luisterend oor. ‘Lianne heeft een speciaal plekje in mijn hart. Ze is onvermoeibaar en altijd oprecht.’

Op de gemeente en de Stichting Maatschappelijke Opvang SMO heeft hij wel wat aan te merken en dat is de voornaamste reden om zijn verhaal te willen vertellen.

Naar het leger

Geboren in een verstoord gezin waarin alcohol een te grote rol speelde is Alexander al vroeg uit huis geplaatst en groeide deels bij zijn opa en oma op. Op zijn 15e ging hij al van huis weg. Zijn jeugd hangt zeker samen met de psychische problemen die hij op latere leeftijd kreeg. Met waardering spreekt hij over zijn opa die hem als devies meegaf ‘lees de krant en ken de wet’. Opa was militair en wees hem de weg naar het leger. Maar eerst werd hij nog verliefd op een meisje uit Oostenrijk en had daar een gelukkige tijd tot hij opgeroepen werd voor militaire dienst.

Na zijn dienstitijd werd hij als Kort Verband Vrijwilliger tweemaal uitgezonden naar Bosnië. Als beroepsmilitair volgde hij de opleiding tot schutter lange afstand en tot commando. Op de Koninklijke Militaire School zat hij in de banken om sergeant te worden. In die rang ging hij veelvuldig op missie: naar Eritrea, tweemaal naar Irak en tweemaal naar Afghanistan. Alex zwaaide af als sergeant eerste klasse.

In Nederland bestaat maar weinig waardering voor de mannen en vrouwen die elders in de wereld mensen bescherming bieden, vindt hij. ‘Mensen die wij daar beschermden en die hier nu een gastvrijonthaal krijgen, krijgen dat terecht. Voor de teruggekeerde militairen echter, misschien wel evenzeer helden als de verpleeg-

Alexander de Vries: het straatpastoraat is een veilige plek, waar hij een luisterend vindt

kundigen waar men nu in coronatijd voor staat te klappen, is er echter geen applaus.’

Na zijn afzwaaien van het leger ging het mis in de thuissituatie met zijn vrouw en vier kinderen. Met de diagnose *posttraumatische stressstoornis* of PTTs verbleef hij 13 maanden in een kliniek om therapie te krijgen.

‘Had ik me toen maar laten afkeuren’, zegt hij nu, maar hij wilde gewoon aan het werk. Toen zijn jongste dochttertje overleed aan leukemie ging het echter helemaal fout.

Op de straat

Vanaf 2008 leefde Alexander op de straat, in Nederland en Europa. Het was economische crisis en hij had het gevoel dat hij mede daardoor tussen wal en schip was gekomen, gemangeld door de regels waar elke hulpverlener zich aan moet hou-

den. Om de scherpe kantjes van zijn bestaan af te veilen werd alcohol een foute vriend.

Sinds 3 november heeft hij weer een thuis in het hostel. Helemaal op zichzelf wonen zou nu een brug te ver zijn. Begeleiding en zorg zijn nu nog nodig. Na zoveel jaren op straat was het flink wennen en de eerste nacht sliep Alex dan ook op de grond. Het idee dat je niet altijd alert moet zijn of je wel veilig bent, of niemand je spullen jat, moet nog indalen.

Het werk bij De Loods en de schoonmaakploeg in de binnenstad geeft structuur en is belangrijk voor zijn eigenwaarde. Alexander stoort zich aan het gedrag van een kleine groep daklozen die de omgeving vervuilen en de grote groep daarmee een slechte naam geeft. ‘Iedereen kan dakloos worden en niet elke dakloze is een junk die alle normen en waarden heeft losgelaten.’ Vooral de vervuiling rond het San Damianoklooster – het thuis van het straatpastoraat – maakt hem boos. ‘In en rond het huis van God moet je het netjes houden.’

Meer doen!

Zijn boosheid richt zich echter niet alleen op de daklozen, die hij overigens ook zelf aanspreekt op hun gedrag. Zijn geloof drijft hem ertoe om open te staan voor iedereen en mensen te willen helpen.

Gemeente en SMO zouden naar zijn mening heel wat meer kunnen doen om het leven van daklozen wat gemakkelijker te maken en om een aantal problemen te voorkomen. Waarom is er bijvoorbeeld nergens een openbaar toilet? Zo wordt wildplassen bevorderd met als gevolg boetes, van boetes komen schulden en alle daar weer uit voortkomende problemen.

Het ontbreken van dagopvang betekent dat daklozen moeten schuilen bijvoorbeeld onder de arcade bij Jumbo City waar ze vervolgens worden verjaagd door Boa’s of de politie. Door de overlast die een kleine groep veroorzaakt wordt iedereen opgejaagd. Veel mensen kijken ook op daklozen neer, niet begrijpend dat ook zijzelf misschien ooit in zo’n situatie terecht zouden kunnen komen.

Voorstellen

Het gebrek aan gemakkelijk toegankelijke medische zorg is hem eveneens een doorn in het oog. 'En begrijpen mensen wel dat het leven op straat niet goedkoop is? Als je niet zelf kunt koken ben je afhankelijk van duur en ongezond eten.'

Maar over het sanctiebeleid van Novadic-Kentron vindt Alex zich nog wel het meeste op. Hij vertelt dat hij vele nachten op straat moest slapen, omdat hij vanwege zijn werk niet op tijd gedoucht had en daarom niet mocht overnachten. Het betekende geen wasbeurt, geen verschooning, geen eten, maar wel betalen. 'Ze zouden blij moeten zijn dat je werkt, maar je wordt eerder tegengewerkt'. Ook zou het er wel wat schoner mogen zijn. 'Er moeten regels zijn', zegt hij, 'maar er is te weinig ruimte voor werk op maat.' Ook de straatwerkers zelf lopen tegen de regels aan, zo is zijn indruk.

Er valt nog veel te verbeteren aan het beleid en de zorg. Daarom is het voor en volgens Alexander des te belangrijker dat het straatpastoraat er is en haar taak blijft vervullen. Ook al heeft hij nu een dak boven zijn hoofd, het straatpastoraat is toch een beetje thuis.

Het straatpastoraat 's-Hertogenbosch

Mijn naam is Ingeborg van den Hoven en sinds juni 2020 ben ik bestuurlid bij het straatpastoraat. Ik woon in 's-Hertogenbosch, ben werkzaam in het onderwijs en heb een aantal nevenfuncties in de zorg.

Mijn eerste kennismaking met het straatpastoraat was in een gesprek met zusters Rosa en Theresianne van de congregatie Dochters van Maria en Joseph. Zij dragen het straatpastoraat een warm hart toe en zij inspireerden mij toen ik in de nieuwsbrief een oproep zag voor een bestuurslid. Ik heb mij vervolgens aangemeld.

Gaandeweg is mij opgevallen dat thuis- en daklozen behoefte hebben aan een luisterend oor, een gesprek, advies en geestelijke steun. Ik merk bij het straatpastoraat dat er daadwerkelijk contact gemaakt wordt met thuis- en daklozen, niet alleen op straat maar ook bij mensen thuis.

Op zaterdag vinden er vieringen plaats met gelegenheid tot persoonlijk contact. Helaas is er door de corona na de viering alleen een koffie-to-go. Maar toch, ook op afstand ontstaan er persoonlijke contacten.

De straatpastor krijgt steun van vrijwilligers. Als bestuurslid wil ik graag mijn bijdrage leveren, zodat de werkzaamheden door kunnen gaan het straatpastoraat zorg en aandacht kan blijven geven aan thuis- en daklozen.

Bestuurslid sinds juni 2020: Ingeborg van Hoven

De aanbidding van de herders door de Spaanse schilder Bartolomé Esteban Morillo (1617-1682)

Jezus staat in het centrum van deze kerstscene, letterlijk als stralend middelpunt. Maria, met links van haar Jozef, toont haar pasgeborene baby aan de drie mannen die om de baby heen gegroepeerd staan. Het zijn de herders, wat blijkt uit hun simpele kleding en de staf die een van hen bij zich heeft. Twee van de herders knielen voor het kindje neer. Je kunt hun blote, vieze voeten zien. Deze mannen zijn arm en werken op het land. Ze zijn in aanbidding voor het kind neergeknield. De vrouw links heeft duiven meegebracht: een tradi-

tioneel cadeau voor de zogenaamde 'zuivering', die vrouwen toen na de bevalling moesten ondergaan. Een van de knielende herders houdt zijn hand op een schaapje waarvan de poten aan elkaar zijn vastgebonden. Dat schaapje wijst vooruit naar de offerdood van Christus, waarmee het leven van de pasgeborene gaat eindigen.

Aan mensen zonder vaste verblijfplaats werd Gods Zoon als eerste getoond.

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn

geweest. U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of rond de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stadsklooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Aangepast vanwege corona: elke eerste zaterdag van de maand om 15.30 uur, van der Does de Willeboissingel 11. Geen koffie vooraf.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het fonds Franciscus**.